

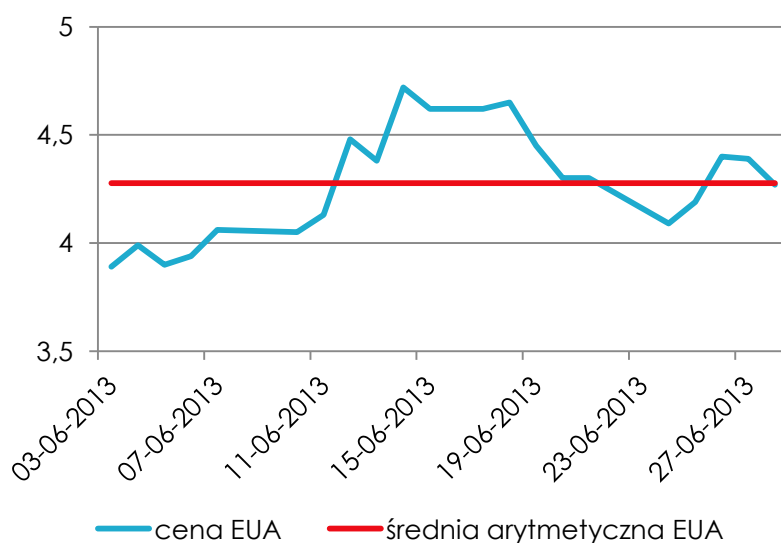
Raport z rynku CO₂

Nr 15, czerwiec 2013

Analiza kształtowania się poziomu cen jednostek EUA w czerwcu

Dzienne ceny zamknięcia uprawnień EUA na rynku spot (wykres 1) w czerwcu 2013 roku poruszały się w przedziale od 3,89 do 4,72 euro. Poziom minimum cenowego został wyznaczony w pierwszym dniu handlowym miesiąca (3 czerwca), natomiast poziom maksimum w 10 dniu handlowym miesiąca (14 czerwca). W porównaniu do maja zakres zmienności cen uprawnień EUA w czerwcu był niższy i stanowił 21% cenowego minimum czerwca.

Wykres 1. Dienne ceny zamknięcia uprawnień EUA na rynku spot w czerwcu 2013 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Point Carbon

Pierwsze dni transakcyjne czerwca to utrzymanie poziomu wyceny z końca maja, tj. niewiele poniżej 4 euro za uprawnienie. Mimo chwilowych nieznacznych wahań kursu, do połowy miesiąca przeważającym trendem był trend wzrostowy. Do zwiększenia wyceny uprawnień EUA doprowadziły najprawdopodobniej pozytywne nastroje i informacje o stanie prac przed głosowaniem w sprawie backloadingu. Ponadto, dużym zainteresowaniem cieszyły się uprawnienia EUA sprzedawane w drodze aukcji unijnych – 4 czerwca został odnotowany najwyższy od 7 tygodni wskaźnik popytu¹, który wyniósł 4.

Na początku miesiąca inwestorzy wyceniali uprawnienia na stosunkowo niskim poziomie - 3,89 euro. Po dwóch tygodniach (w dniu 14 czerwca, tj. w 10 dniu transakcyjnym) sytuacja na rynku uległa poprawie, czego rezultatem był wzrost wartości uprawnień EUA o 21% (co było jednocześnie różnicą między maksymalną a minimalną wyceną EUA w tym miesiącu) do poziomu 4,72. Należy zauważyć, że nieco wcześniej, pomiędzy 11 a 12

czerwca, przekroczona została pierwszy raz w tym miesiącu linia średniej (czerwona linia na wykresie 1). W kolejnych dniach transakcyjnych cena EUA ustabilizowała się do poziomu pomiędzy 4,62 a 4,65 euro.

Była to jednak tylko „cisza przed burzą”, ponieważ w dniach 15-24 czerwca nastąpiła silna korekta spadkowa. Ważnym dniem dla rynku był zwłaszcza 19 czerwca, czyli dzień głosowania Komisji ENVI Parlamentu Europejskiego nad backloadingiem. Decyzja w sprawie interwencji została przyjęta, ale zaproponowane

¹ Wielkość oferty w stosunku do wystawionego na aukcji wolumenu.

Tabela 1. Przyczyny większych „wahnięć cenowych” na rynku uprawnień EUA w czerwcu 2013 roku

L.p	Data	% zmiana ceny w stosunku do dnia sprzed okresu	Przyczyna wzrostu/spadku ceny EUA
1	3-7 czerwca	+4,37%	<ul style="list-style-type: none"> • Optymistyczne nastroje po prawdopodobnym wstrzymaniu sprzedaży 100 mln EUA z NER 300 • Zwiększone zainteresowanie aukcją unijną - zwiększony popyt na uprawnienia
2	10-12 czerwca	+10,62%	<ul style="list-style-type: none"> • Informacja o nowej propozycji backloadingu • Deklaracja poparcia backloadingu przez 3 największe partie w Parlamencie Europejskim (EPP, Socjalistów i Liberatów) • Rozpoczęcie działań spekulacyjnych
3	13-14 czerwca	+7,76%	<ul style="list-style-type: none"> • Działania spekulacyjne przed głosowaniem w PE
4	15-24 czerwca	-13,35%	<ul style="list-style-type: none"> • Nerwowe nastroje przed głosowaniem • Richard Seeber i Eija-Ritta Korhola członkowie Europejskiej Partii Pracy oświadczyli, że wg nich nowa złagodzona forma backloadingu zostanie przyjęta na głosowaniu w Komisji ds. środowiska (ENVI) w PE • Realizacja zysków przez inwestorów • Duża podaż uprawnień do emisji
5	25-26 czerwca	+7,58%	<ul style="list-style-type: none"> • Prezentacja przez prezydenta Baracka Obamę nowej strategii klimatycznej USA • Informacje o nieformalnym spotkaniu przedstawicieli europejskiej partii EPP w celu wypracowania wspólnego stanowiska na lipcowe głosowanie plenarne ws. backloadingu

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie informacji prasowych

poprawki znacznie osłabiły pierwotnie proponowane przez Komisję stanowisko. Rynek zareagował natychmiast - obniżając wycenę EUA w dniu głosowania o 5% (do poziomu 4,45 euro), a przez trzy następne dni transakcyjne o kolejne 8% (do poziomu 4,09 euro), przekraczając drugi raz w tym miesiącu linię średniej arytmetycznej.

25 czerwca nastąpiło długo oczekiwane odbicie cen uprawnień EUA do wartości 4,19 euro. Było to spowodowane informacjami o nowej strategii USA w zakresie działań na rzecz klimatu oraz o spotkaniach przygotowujących europosłów do głosowania nad backloadingiem na forum plenarnym. Kolejny dzień transakcyjny przyniósł wycenę uprawnień EUA na poziomie 4,40 euro i tym

samym ponownie została przekroczona linia średniej arytmetycznej. W ostatnich dniach transakcyjnych cena EUA odnotowała spadek do wartości 4,27 euro, przecinając od góry linię średniej arytmetycznej.

Czterokrotne przecięcie linii średniej w jednym miesiącu pokazuje jak niestabilne są notowania uprawnień EUA i jak duży wpływ mają na nie decyzje polityczne podejmowane w Brukseli i Strasburgu.

Dlatego też można wnioskować, że wycena uprawnień EUA w przyszłym miesiącu, szczególnie w jego pierwszych dniach będzie uzależniona od wyników głosowania nad propozycją backloadingu na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego.

Analiza kształtowania się poziomu cen jednostek CER w kwietniu

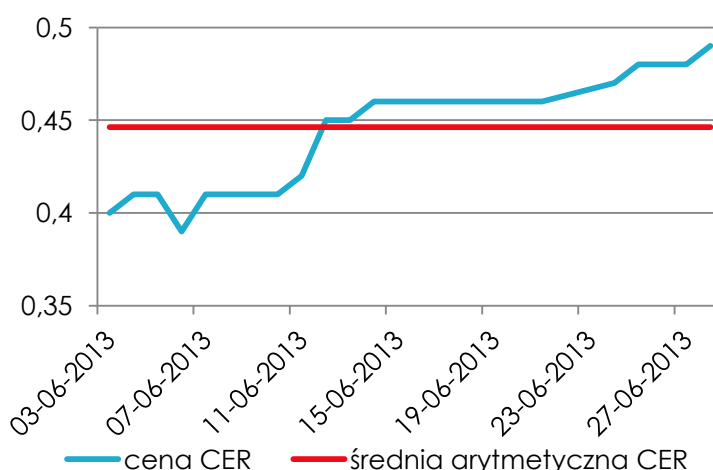
Dzienne ceny zamknięcia jednostek CER na rynku spot w czerwcu 2013 roku (przedstawione na wykresie 2) poruszały się w korytarzu cenowym wyznaczonym przez skrajne punkty miesięcznego minimum (0,39 euro) oraz maksimum (0,49 euro). Zakres różnicowania cen jednostek CER w czerwcu wyniósł 0,10 euro, czyli 25% cenowego minimum czerwca.

Czerwiec to kolejny miesiąc odbicia wyceny jednostek CER od niemal zerowego poziomu, który był notowany w kwietniu. W pierwszych sześciu transakcyjnych dniach miesiąca ceny jednostek oscylowały w okolicach wartości 0,40 euro, tylko raz odnotowując wycenę poniżej tej wartości, tj. 0,39 euro w dniu 6 czerwca i były to najniższy wynik odnotowany w czerwcu, ale jednocześnie wyższy od średniej miesiąca maja. Pomiędzy 11 a 12 czerwca miał miejsce najwyższy pik

wzrostowy tego miesiąca. W tym okresie wykres kształtowania się jednostek CER przeciął linię średniej (czerwona linia na wykresie 2), która została wyznaczona na poziomie 0,45 euro. Było to jedyne w tym miesiącu przecięcie linii średniej. Kolejne dni to kilkudniowe stabilne wyceny jednostek CER na poziomie 0,45 - 0,49 euro (wyższa wartość to maksimum cenowego miesiąca odnotowana ostatniego dnia czerwca). Najdłuższy okres występowania tej samej wartości wyceny przypadł w dniach między 14 a 21 czerwca (6 kolejnych dni transakcyjnych) dla poziomu 0,46 euro.

Patrząc na linię trendu wydaje się, że lekka tendencja wzrostowa utrzyma się również w kolejnym miesiącu. Na ewentualne wahnięcia cen jednostek CER może mieć wpływ wynik dyskusji na forum Komitetu ds. Zmian Klimatu nad projektem rozporządzenia określającym procent wykorzystania jednostek Kioto zgodnie z Dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu

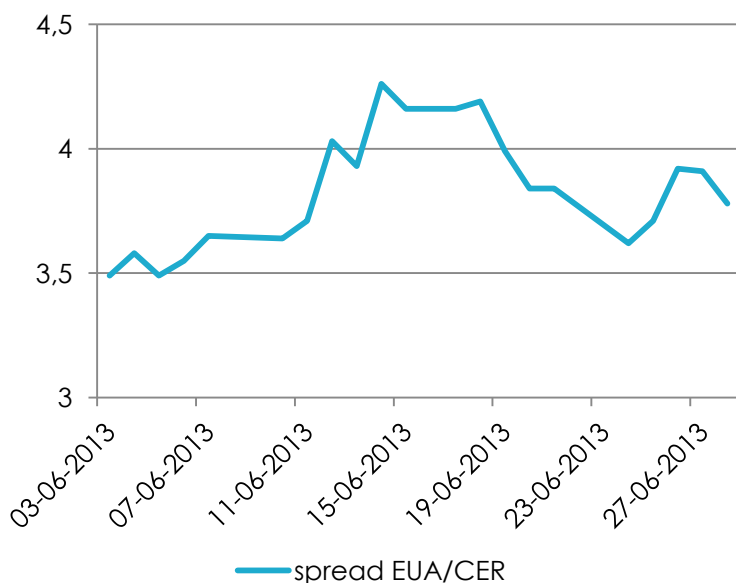
Wykres 2. Dienne ceny zamknięcia jednostek CER na rynku spot w czerwcu 2013 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Point Carbon

Europejskiego i Rady (tzw. RICE) oraz głosowanie w zakresie backloadingu.

Wykres 3. Spread EUA/CER w czerwcu 2013 r.
[w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Point Carbon

Czerwcowy spread EUA/CER

Należy zauważyć, że wykres spreadu EUA/CER (wykres 3) wygląda niemal identycznie jak wykres cen uprawnień EUA (wykres 1). Wiąże się to przede wszystkim z bardzo niskim przedziałem zmienności jednostek CER na poziomie 0,10 euro w porównaniu do wartości uprawnień EUA.

Notowania spreadu EUA/CER w czerwcu były dosyć niestabilne ze względu na zmieniającą się sytuację na rynku EUA związaną z oczekiwaniem na wynik głosowania ws. backloadingu. Przez prawie całą pierwszą połowę miesiąca (pierwsze 7 dni transkacyjnych) wycena spreadu była na niskim poziomie – pomiędzy 3,49 a 3,71 euro. Następnie odnotowano wzrost – wycena spreadu przekroczyła barierę 4 euro i na stabilnym wysokim jak na ten miesiąc poziomie utrzymywała się aż do dnia głosowania w Parlamencie, tj. 19 czerwca. Później poziom spreadu zaczął maleć, a przed osiągnięciem minimum z początku miesiąca

uchroniło go odbicie do poziomu 3,92 euro w dniu 26 czerwca. Ostatecznie czerwiec zakończył notowania spreadu na średnim poziomie w odniesieniu do notowań miesięcznych, tj. 3,78 euro.

Najlepszym momentem na zamianę uprawnień EUA na jednostki CER był 14 czerwca, kiedy wartość uprawnień EUA sięgnęła maksimum miesiąca, a ceny jednostek CER stabilizowały się. W tym dniu można było zyskać 4,26 euro przy wymianie jednego uprawnienia do emisji.

Z kolei najgorszym okresem na zamianę uprawnień EUA na jednostki CER był początek miesiąca, tj. 3 i 5 czerwca, kiedy można było zarobić jedynie 3,49 euro przy wymianie jednego uprawnienia do emisji.

Kompilacja najważniejszych wydarzeń rynkowych w czerwcu 2013 roku:

- **2-14 czerwca** – Sesja Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC).
- **5 czerwca** – Komisja Europejska przedstawiła projekt [Rozporządzenia określającego procent wykorzystania jednostek Kioto zgodnie z Dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady](#) (tzw. RICE).
- **6 czerwca** – Komisja Europejska rozpoczęła [konsultacje społeczne ws. nowych zasad wyznaczania sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji](#).
- **11 czerwca** – Matthias Groote opublikował na jednym z serwisów społecznościowych informację o kształcie nowej propozycji ws. backloadingu.
- **12 czerwca** – Właściciele platformy aukcyjnej EEX wydziłili osobną platformę do handlu uprawnieniami do emisji, którą będzie zajmować się nowo utworzona

firma Global Environmental Exchange GmbH (GEEX). Dzięki takiemu manewrowi dużo łatwiej będzie można nawiązać

wypracowania wspólnego stanowiska na lipcowe głosowanie ws. backloadingu.

Tabela 2. Notowania cen kontraktów terminowych futures EUA z dnia 2 lipca 2013 r. [w euro]

Rodzaj kontraktu/prognoza cen EUA	Rok z okresu 2013-2020							
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
ICE ECX EUA Futures December*	4,35	4,50	4,67	4,89	5,00	5,27	5,55	5,83
Średnia w całym okresie	5,01							

*z terminem zapadalności w grudniu danego roku.

Źródło : www.barchart.com

współpracę z innymi giełdami, na których odbywa się handel uprawnieniami na kształt EUA (np. w Chinach).

- ▶ **18 czerwca** – Komitet ds. Zmian Klimatu poparł zmiany do Rozporządzenia Aukcyjnego, dzięki którym giełda EEX została oficjalnie wpisana jako platforma opt-out dla Niemiec.
- ▶ **19 czerwca** – Głosowanie Komisji ds. środowiska (ENVI) Parlamentu Europejskiego nad przyjęciem decyzji zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE, umożliwiającej czasowe wycofanie części uprawnień z rynku EU ETS (backloading).
- ▶ **25 czerwca** – Prezydent Barack Obama zaprezentował nową strategię klimatyczną USA, która skupia się na 3 działaniach: wewnętrznej redukcji emisji, adaptacji do skutków zmian klimatu oraz przewodnictwa w międzynarodowych wysiłkach mających na celu ograniczenie zmian klimatu.
- ▶ **25 czerwca** – Nieformalne spotkanie przedstawicieli europejskiej partii EPP ws.

- ▶ **26 czerwca** – Rezygnacja ze stanowiska australijskiego Ministra ds. Zmian Klimatu, Przemysłu i Innowacji, Grega Combeta, po odsunięciu od władzy Julii Gillard, dotychczasowej Premier Australii.

Czerwcową aktualizacją prognoz cen uprawnień EUA i jednostek CER w latach 2013-2020

Prognozowania cen uprawnień EUA w przyszłym okresie EU ETS można dokonać według dwóch obecnie przyjmowanych sposobów, tj.: według projekcji EUA w poszczególnych latach wykonywanych przez znane instytucje finansowe, takie jak np. Point Carbon lub poprzez notowania kontraktów terminowych futures², których instrumentem bazowym są uprawnienia EUA, a termin

² Kontrakt future to instrument finansowy, będący rodzajem umowy, zawartej pomiędzy kupującym (sprzedającym) a giełdą, w której sprzedający zobowiązuje się sprzedać określony instrument bazowy za ściśle określoną cenę w ściśle określonym terminie. Standardowe kontrakty terminowe wygasają w grudniu danego roku (do tego czasu można nimi obracać na giełdzie). Najbardziej płynnym obecnie rynkiem kontraktów EUA futures jest ICE/ECX z siedzibą w Londynie.

Tabela 3. Okresowe szacunki cen uprawnień EUA oraz jednostek CER [w euro]

Instytucja/okres	2013		2014		2015		2013-2020	
	EUA	CER	EUA	CER	EUA	CER	EUA	CER
jednostki								
Schwartzthal Kapital	3,75	0,35	4,25	0,50	5	0,75	6,50	0,80
Point Carbon	3	0,5	4	0,55	5	0,6	6	0,45
Consus	4,13	0,2	5,19	0,31	6,71	0,32	6,37	0,33
Solvay Energy Service	10	2,5	11	3	12	3	12,10	2
Nomisma Energia	4,20	0,20	6	0,30	7,40	0,50	10,60	0,50
Średnia	5,02	0,75	6,09	0,93	7,22	1,03	8,31	0,82

Źródło: Point Carbon, 3 czerwca 2013 r.

wygaśnięcia kontraktu przypada na grudzień kolejnego roku.

W tabeli 2 zamieszczono informacje o wycenach grudniowych kontraktów terminowych EUA z najbardziej płynnego w tej chwili rynku uprawnień EUA (o najwyższym wolumenie transakcji) – giełdy ICE/ECX. Dane, o których mowa powyżej, zostały opublikowane w dniu 2 lipca 2013 roku. Biorąc pod uwagę fakt, że termin zapadalności kontraktów przypada na ostatni miesiąc każdego roku notowań, posłużono się okresem 2013-2020.

Na dzień 2 lipca 2013 r. kontrakty na koniec roku 2020 rynek terminowy wycenia na 5,83 euro. Dla porównania analogiczna wycena miesiąc wcześniej wynosiła 5,48 euro, a dwa miesiące wcześniej 4,25 euro. Tendencja ta pokazuje stopniowy ale ciągły wzrost wyceny uprawnień w przyszłości. Gracze na rynku odpowiadają na ciągłą niepewność w zakresie przyszłego funkcjonowania systemu oraz ewentualnego niedoboru uprawnień przydzielanych bezpłatnie, dla których nadal nie ma ostatecznej decyzji Komisji.

W bieżącym notowaniu cena EUA na rynku futures osiągnęła wartość 5 euro już w wycenie na rok 2017 (w poprzednim miesiącu wartość ta została przekroczona dopiero w

kontraktach planowanych na 2019). Ponadto, średnia arytmetyczna ze wszystkich notowań przekroczyła barierę 5 euro.

W tabeli 3 zamieszczono prognozy cen EUA w okresie 2013-2020 pięciu instytucji finansowych i analitycznych. W porównaniu do kwietniowego zestawienia (w maju instytucje nie przedstawiły nowych zestawień) prognozę cen uprawnień do emisji zmieniła jedynie firma Consus, która obniżyła wartości uprawnień do emisji we wszystkich latach. Przy czym najwięcej obniżyła cenę EUA w 2020 roku, o 0,58 euro. Natomiast zmiana prognozowanych cen uprawnień do emisji w latach 2014 i 2015 miała raczej charakter kosmetyczny – 5 i 4 eurocenty. Inaczej ma się sprawa z CER, Consus podwyższył wartości od 7 do 14 eurocentów.

Point Carbon co prawda nie zmienił cen EUA w porównaniu do kwietniowej prognozy, lecz powrócił do przewidywania cen CERów. Ich ceny powielono z prognozy marcowej.

Prognozy pozostałych instytucji pozostały na niezmiennym poziomie. Można się spodziewać wzrostu wartości prognozowanych cen w kolejnym zestawieniu z uwagi na pozytywny wynik głosowania Komisji ds. środowiska Parlamentu Europejskiego, w sprawie przyjęcia

backloadingu, jeśli oczywiście głosowanie na forum plenarnym również będzie na korzyść propozycji Komisji.

Światowa podaż jednostek CER

Z danych publikowanych przez Sekretariat Konwencji Klimatycznej³ wynika, że do końca czerwca zarejestrowano 6993 projekty CDM (ang. *Clean Development Mechanism*).

Liczba jednostek CER wydanych do końca czerwca wynosi w przybliżeniu 1353 mln, czyli w ciągu ostatniego miesiąca wydano ok. 18 mln jednostek CER. Liczba jednostek CER wydanych w związku z realizacją projektów programowych CDM nie zmienia się od kilku miesięcy i cały czas jest na poziomie ok. 58,4 tys. CER.

Światowa podaż jednostek ERU

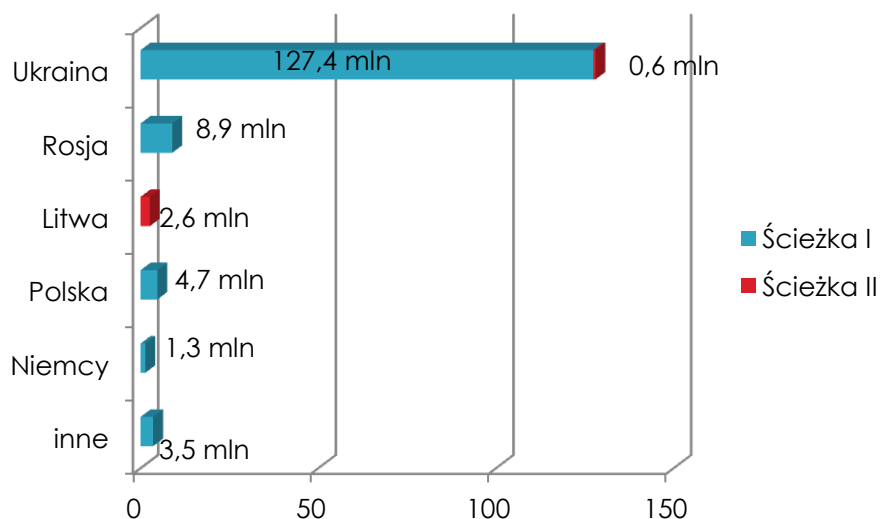
Z danych publikowanych co miesiąc przez Sekretariat Konwencji Klimatycznej dotyczących wydawanych jednostek ERU wynika, że do 26 czerwca br. wydano prawie 806 mln ERU, z czego ponad 149 mln wydano od początku 2013 r., a w tym ok. 8 mln w czerwcu.

Wykres 4 przedstawia informacje nt. wydawania jednostek ERU w 2013 r. z podziałem na ścieżkę I i ścieżkę II przez kraje, które wydały czerwcu najwięcej jednostek ERU.

Podaż jednostek ERU z Polski

W czerwcu w Rejestrze Unii dokonano transferu 273,9 tys. ERU za redukcje emisji

Wykres 4. Liczba wydanych jednostek ERU w 2013 r. (z podziałem na ścieżkę I i ścieżkę II)

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych UNFCCC

osiągnięte w związku z realizacją w Polsce dwóch projektów wspólnych wdrożeń związanych z redukcją metanu „Utylizacja gazu z odmetanowania ze zlikwidowanej kopalni Żory w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym, Polska” i „Utylizacja gazu z odmetanowania na kopalni Jas-Mos na Górnym Śląsku, Polska” oraz dla projektu związanego z odnawialnymi źródłami energii „Premia wiatrowa: wsparcie dla małych farm wiatrowych w Polsce”. Całkowita liczba jednostek ERU wydanych w związku z realizacją projektów realizowanych w Polsce wyniosła dotychczas ok. 18,6 mln.

Wykorzystanie jednostek CER i ERU w systemie EU ETS w latach 2008-2012

Zgodnie z dyrektywą EU ETS instalacje mogą wykorzystywać jednostki CER i ERU do rozliczania emisji w systemie EU ETS. Dyrektywa wprowadziła wiele ograniczeń zarówno ilościowych jak i jakościowych jeśli chodzi o jednostki, które można w tym celu użyć. W poprzednim okresie rozliczeniowym 2008-2012 ograniczeń było znacznie mniej. Z tego też powodu, a także w związku z bardzo

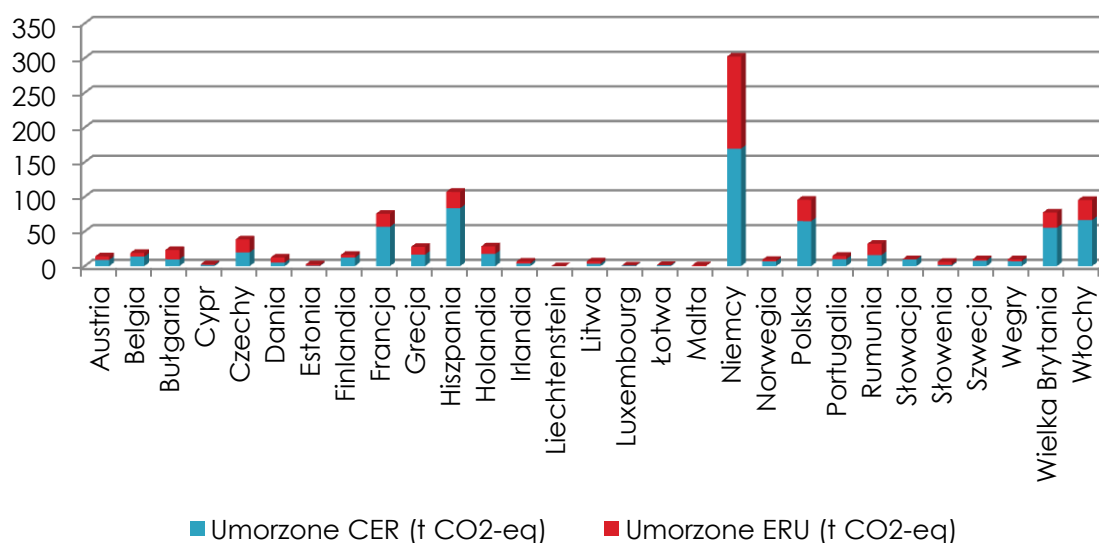
³ www.unfccc.int

niskimi cenami jednostek CER i ERU, pod koniec 2012 r. i na początku 2013 r. (kiedy to miało miejsce rozliczenie emisji z 2012 r.) instalacje wykorzystywały rekordową ilość jednostek do pokrycia swoich zweryfikowanych emisji. Zgodnie z danymi opublikowanymi przez Komisję Europejską w [komunikacie prasowym](#), w 2012 r. wykorzystano najwyższą dotychczas liczbę jednostek Kioto – ponad 500 mln, co odpowiada 26% całkowitej liczby umorzonych w 2012 r. łącznie jednostek i uprawnień do emisji. Wynikało to m.in. z Rozporządzenia Komisji (UE) nr 550/2011, zgodnie z którym jednostki CER i ERU pochodzące z projektów związanych z niszczeniem trifluorometanu (HFC-23) i podtlenku azotu (N₂O) z produkcji kwasu adypinowego, mogą być wykorzystane do rozliczenia emisji z lat 2008-2012 tylko do 30 kwietnia 2013 r. Rok 2012 r. był rekordowy także dlatego, że wykorzystano wyjątkowo dużo jednostek ERU, m.in. z powodu ograniczeń wynikających z nowego Rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013. Rozporządzenie to wprowadza zakaz utrzymywania w rejestrze EUTL jednostek ERU wydanych po 31 grudnia 2012 r., za redukcje

emisji osiągane do końca roku 2012 r., pochodzące z projektów w krajach, które nie przyjęły celu redukcyjnego w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto, jeżeli jednostki te nie zostały wydane z projektów realizowanych w ramach ścieżki II. Jeżeli zostały wydane z projektów realizowanych w ramach ścieżki I, konieczne jest aby akredytowana niezależna jednostka (AIE) potwierdziła, że są to jednostki za redukcje osiągnięte do końca 2012 roku.

Zgodnie z powyższym komunikatem Komisji jednostki ERU stanowiły tylko 3,9% wszystkich umorzonych jednostek i uprawnień do emisji w latach 2008-2012, przy czym w całym okresie była to liczba 378 mln ERU, a w samym roku 2012 umorzono ich aż 285 mln. W związku z ograniczeniami wspomnianymi powyżej, instalacje chciały pozbyć się jednostek, których ważność jest ograniczona. Jeśli chodzi o jednostki CER, to od 2008 r. stanowiły ok. 6,9% wszystkich umorzonych jednostek i uprawnień do emisji. Przy czym większość pochodziła z projektów realizowanych w Chinach i Indiach. Jak wynika z informacji przedstawionych przez Komisję, w sumie

Wykres 5. Wykorzystanie jednostek CER i ERU przez instalacje w UE w latach 2008-2012 [mln]

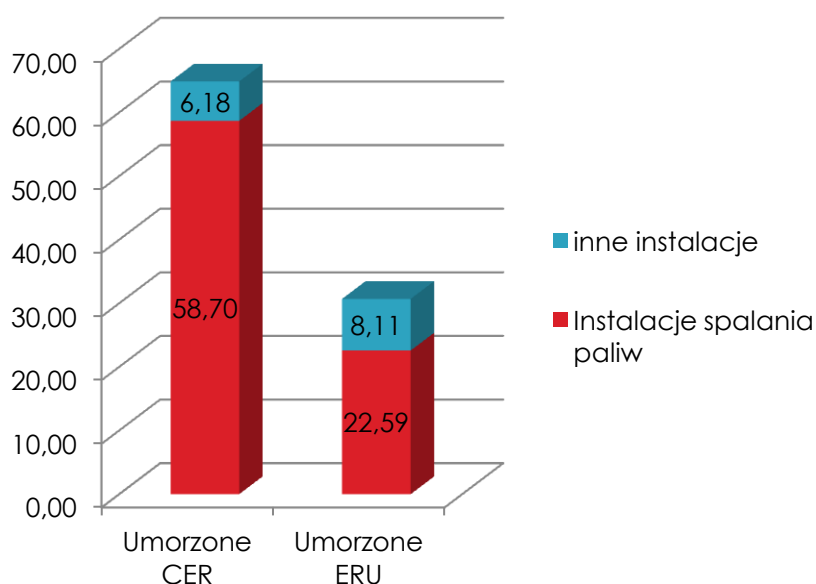
Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Europejskiej Agencji Środowiska

instalacje w UE wykorzystają do umorzenia ok. 75% z ok. 1,4 mld jednostek CER i ERU możliwych do umorzenia w całym okresie.

Wykres 5 przedstawia informacje dotyczące tego, ile instalacje w poszczególnych państwach członkowskich umorzyły jednostek CER i ERU do rozliczenia emisji w latach 2008-2012.

Z powyższego wykresu widać, że najwięcej jednostek Kioto w systemie EU ETS wykorzystają instalacje w Niemczech. Na drugim miejscu jest Hiszpania, a kolejne kraje to Polska i Włochy. Jeśli chodzi o instalacje w Polsce, to w sumie wykorzystają one do rozliczenia swoich emisji w EU ETS ok. 95,6 mln jednostek CER i ERU, w tym ok. 64,9 mln CER i 30,7 mln ERU. Najwięcej jednostek wykorzystają instalacje spalania paliw (ok. 59 mln CER i 8 mln ERU – patrz wykres 6).

Wykres 6. Wykorzystanie jednostek CER i ERU przez instalacje w Polsce w latach 2008-2012 [mln]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Europejskiej Agencji Środowiska

Informacje z rynku

- Zgodnie z [komunikatem Komisji Europejskiej](#) oraz w związku z czynnościami technicznymi niezbędnymi do wykonania operacji tzw. bankingu, czyli zamiany jednostek EUA z okresu 2008-2012 na jednostki ważne w obecnym okresie rozliczeniowym 2013-2020, logowanie do systemu Rejestru Unii oraz wykonywanie w nim operacji w okresie od 1 lipca do 4 lipca br. zostało zablokowane. Proces zamiany jednostek zostanie zrealizowany automatycznie na wszystkich rachunkach należących do użytkowników systemu.

Ponadto, w związku z wejściem w życie nowego Rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 i koniecznością zmiany wersji oprogramowania Rejestru Unii, dostęp do systemu zostanie ponownie zawieszony od godz. 8:00 dnia 10 lipca br. do godz. 8:00

dnia 11 lipca br. Nowa wersja oprogramowania pozwoli posiadaczom rachunków na odróżnienie jednostek Kioto ważnych w obecnym okresie rozliczeniowym EU ETS od tych, które nie będą mogły być dłużej wykorzystywane i powinny zostać przeniesione na rachunki posiadania jednostek Kioto (rachunki z oznaczeniem 'PL').

W swoim komunikacie Komisja Europejska, poinformowała również, że funkcjonalność systemu umożliwiająca prowadzącym instalacje wymianę jednostek Kioto na uprawnienia ważne w obecnym okresie zostanie wdrożona nie wcześniej niż

w październiku 2013 r.

- Na rynku jednostek przyznanej emisji (ang. AAU – *Assigned Amount Unit*) doszło do kolejnej transakcji sprzedaży jednostek⁴. Krajem sprzedającym była Estonia, która za kwotę 3 mln euro sprzedała jednostki Luksemburgowi. Warunkiem zakupu było przeznaczenie środków ze sprzedaży jednostek na program rządowy mający na celu poprawę efektywności energetycznej budynków mieszkalnych w Estonii.
- W związku z kryzysem mechanizmu CDM Sekretariat Konwencji Klimatycznej zlecił opracowanie raportu, dotyczącego utworzenia funduszu (tzw. „CDM capacity fund”), który miałby na celu wspieranie tegoż mechanizmu. Raport [„The market impact of a CDM capacity fund”](#), który ukazał się w czerwcu br. wskazuje, że jeśli nie będzie dodatkowego popytu na jednostki Kioto, to ratowanie mechanizmu może potencjalnie kosztować prawie 12 mld euro (przy obliczeniach założono zakup przez fundusz ok. 4,7 mld jednostek po cenie 2,5 euro). Kolejnym - tańszym rozwiązaniem, aby ratować rynek, zdaniem autorów raportu jest skoncentrowanie się tylko na nowych projektach CDM. Fundusz musiałby gwarantować minimalną cenę, która byłaby atrakcyjna prawdopodobnie tylko dla inwestycji w najbiedniejszych krajach rozwijających się, czyli np. w krajach afrykańskich. Należy podkreślić, że zdaniem autorów fundusz miałby być jedynie rozwiązaniem tymczasowym.
- Z informacji publikowanych przez Point Carbon, na podstawie raportu organizacji Environmental Investigation Agency (EIA), wynika, że istnieje duże zagrożenie dla dalszego funkcjonowania projektów CDM, będące konsekwencją spadku cen jednostek CER na rynku CO₂. Niskie ceny jednostek generowanych w związku z realizacją projektów CDM mogą bowiem

doprowadzić, do tego, że właściciele największych projektów np. związanych z niszczeniem gazów HFC-23 w instalacjach chemicznych mogą zaprzestać niszczenia tych gazów i zamiast tego mogą uwalniać je do atmosfery. Jak wynika z Raportu [„Two billion tonne climate bomb: How to defuse the HFC-23 problem”](#) jeśli faktycznie doszłoby do wstrzymania realizacji projektów CDM, do atmosfery mogłoby zostać uwolnione ponad 2 mld ton ekw.CO₂.

Sesja Konwencji UNFCCC w Bonn (2 – 14 czerwca 2013 r.)

Podczas sesji przygotowującej do Konferencji Stron Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC), która odbyła się w czerwcu w Bonn, negocjacje odbywały się w ramach trzech ścieżek negocjacyjnych. Pierwszą z nich była Ścieżka ds. Platformy z Durbanu (*Ad hoc Working Group on Durban Platform for Enhanced Action, ADP*), której celem jest przyjęcie nowego prawnie obowiązującego porozumienia klimatycznego obejmującego wszystkie państwa świata podczas Konferencji COP 21 w Paryżu w 2015 r. Pozostałe dwie ścieżki negocjacji związane są z implementacją przyjętych na poprzednich konferencjach decyzji. Do tych ścieżek zaliczamy negocjacje prowadzone na forum Organu Pomocniczego Konwencji ds. Implementacji (*Subsidiary Body for Implementation, SBI*) oraz Organu Pomocniczego Konwencji ds. Naukowo – Technicznych (*Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice, SBSTA*).

W tym roku ze względu na problemy z uzgodnieniem agendy pracy ścieżki SBI nie odbyły się żadne merytoryczne negocjacje w tym zakresie. Powodem tej sytuacji było zgłoszenie Rosji, Białorusi i Ukrainy, które zaproponowały uzupełnienie agendy spotkania SBI o kwestie proceduralne związane ze sposobem podejmowania decyzji

⁴ Carbon Market Europe, vol. 12, issue 24, 21 June 2013

na forum Konwencji. Ponieważ pozostałe Państwa Konwencji nie wyraziły zgody na umieszczenie tego punktu w agendzie SBI, to pomimo wielu starań, nie udało się rozwiązać zaistniałego impasu i będzie to jeden z głównych elementów, który powinien zostać rozwiązany podczas spotkania Conference of the Parties 19 (COP 19) w Warszawie w listopadzie tego roku.

Ze względu na brak negocjacji w ścieżce SBI więcej czasu zostało przeznaczonych na tematy negocjowane pod ścieżką SBSTA i tam osiągnięto pewne znaczące postępy. Jednym z sukcesów negocjacji jest uwzględnianie tematyki emisji pochodzącej z rolnictwa do prac ww. ścieżki, czy postępu w ramach redukcji emisji z wylesiania i degradacji lasów. Jednocześnie należy podkreślić, że wiele tematów negocjowanych pod ścieżką SBSTA występuje również w negocjacjach pod ścieżką Konwencji SBI i nie jest możliwe osiągnięcie postępu w ramach tylko jednej ze ścieżek, gdyż są one od siebie zależne. Takie kwestie dotyczą np. finansów i te będą musiały zostać określone w Warszawie.

Jednym z pozytywnych wyników negocjacji w Bonn jest doprowadzenie do wyklaryfikowania poglądów Stron wobec

nowego porozumienia klimatycznego w ścieżce ADP. Jednym z najważniejszych osiągnięć w tym zakresie jest zaproponowanie, aby w Warszawie negocjacje odbywały się już w statusie bardziej formalnym. Negocjacje podczas tej sesji skupiły się głównie na temacie podnoszenia ambicji mitygacyjnej przez państwa rozwinięte jeszcze przed 2020 r. Jest to jeden z głównych elementów podnoszonych przez państwa rozwijające się, co ma na celu zamknięcie tzw. luki emisyjnej, czyli niedopuszczenia do wzrostu temperatury o więcej niż 2 °C. Ponadto, państwa rozwijające się nadal odwołują się do pozostałych elementów, które powinny być obecne w porozumieniu tj. technologie, adaptacja, finanse, budowanie potencjału. Negocjacje na temat nowego porozumienia klimatycznego będą kontynuowane na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej (COP 19), która odbędzie się w Warszawie w dniach od 11 do 23 listopada 2013 r.

Tabela 7. Kalendarium najważniejszych wydarzeń w lipcu 2013 r.

Dzień	Wydarzenie
1 lipca	Wejście Chorwacji do Unii Europejskiej
1 lipca	Przejęcie Prezydencji w Radzie UE przez Litwę
2-3 lipca	Posiedzenie plenarne PE – głosowanie ws. propozycji backloadingu
10 lipca	Spotkanie Komitetu ds. Zmian Klimatu
27-28 lipca	Rada Europejska
W lipcu	Terminy aukcji EUA w UE*: ⇒ Od 1 lipca, każdy poniedziałek, wtorek i czwartek: Aukcja Unijna <u>3,4615 mln</u> uprawnień EUA (EEX) – start od 9:00 do 11:00 ⇒ Od 4 lipca, każdy piątek: Krajowa Aukcja Niemiecka, <u>4,02 mln</u> uprawnień EUA (EEX) – start od 9:00 do 11:00 ⇒ 3, 17, 31 lipca: Krajowa Aukcja Brytyjska, <u>4,134 mln</u> uprawnień EUA (ICE) – start od 9:00 do 11:00

* na podstawie kalendarza aukcji giełd EEX i ICE/ECX
 Źródło: Opracowanie własne KOBiZE

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Kontakt:

Zespół Strategii i Analiz

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

ul. Chmielna 132/134
00-805 Warszawa

e-mail: raportCO2@kobize.pl